

میرزا جواد ملکی تبریزی

محل ولادت: تبریز

وفات: 1343ق.

محل دفن: قم

محل تحصیل: نجف

اساتید: حضرات میرزا حسین نوری ، آخوند ملا محمد کاظم خراسانی ، آقا رضا همدانی و ...

استاد عرفان : آخوند ملا حسینقلی همدانی

شاگردان : امام خمینی ، آخوند ملا علی معصومی همدانی ، سید حسین فاطمی قمی و ...

تالیفات : رساله لقاءالله ، اسرار الصلوة المراقبات و...

در خانواده ای با تقوا، پارسا و ثروتمند در شهر تبریز به دنیا آمد. پدرش حاج میرزا شفیع در ابتدا عامل مضاربه ناصر الدین شاه بود، اما موفق شد در خدمت مرحوم میرزا علی نقی همدانی مراتب تهذیب و تزکیه را طی کند و از راه گذشته باز گردد.

میرزا جواد آقا در قم جلسات درس مخصوصی و عمومی فقه و اخلاق داشت . سوز و گداز و راز و نیاز این عارف کبیر زبانزد خواص است . او را در شمار بکائین عصر خویش دانسته اند.

نقل است شب ها که برای تهجد برمی خاست ، تا وضو بگیرد و به مصلا رود چندین بار بر زمین می نشست و می گریست ، به آسمان ها نگاه می کرد و آیات آخر سوره آل عمران را با حال عجیبی می خواند ، بارها شنیده شده بود که در قنوت

نمازهای مستحیی این بیت را تکرار می کرد:

زان پیشتر که عالم فانی شود خراب

ما را جام باده گلگون خراب کن

آیت الله شیخ علی پناه اشتیاردی در توصیف مجالس آتشین میرزا جواد آقا می فرمود: چنان بر دل ها اثر می گذاشت که از اثر صحبت ایشان عده ای غش می کردند و بیهوش می شدند . در وصف نمازهای مستانه اش گفته اند نماز صبحش آن قدر

طولانی می شد که ده دقیقه مانده به طلوع آفتاب به پایان می رسید ! روزی از جایی می گذشت ، دو نفر با هم راجع به شخصی صحبت می کردند. خود می فرمود : صحبت های آن ها به گوشم خورد و چهل روز عقب افتادم .

از مرحوم حاج آقا حسین فاطمی نقل شده است عصر جمعه بود به من گفتند آقای ملکی جویای حال تو شده چون می دانستم که ایشان بیمار است به شتاب خدمتشان رفتم

ایشان را دیدم استحمام کرده خضاب بسته و پاک و منزه در بستر بیماری افتاده و آمده ادای نماز است . در میان بستر اذان و اقامه گفت همین که به تکبیره الاحرام رسید و گفت : الله اکبر روح مقدسش از بدن پاکش به سوی عالم قرب پرواز کرد و

معنی الصلوة معراج المومن درباره او به تحقیق پیوست .